

semmikének látogatója érkezik

anyámnak az fáj hogy szeret
azt mondja könnyebb volna ha nem tenné

mikor bejön mindig csalódik
„hóember vót az apád hogy ilyen hűvös vagy?”

beszelnék de múlt nincs
a jövőről meg már nem hiszek neki

átadom a vécépapírt a minivajat
villanykörtét is lopok ha kéri

„nézzé meg jól mer meghalok”
„érezem én hogy közel”

meghal mondja hisz nincs senki
akinek ő kell

Péntek Imre

rémes biblia

kanászkürtöt fújnak megint
fecseg-locsog a sivatag
miért nem marad hallgatag
az ördög kísért megint megint

honnán az ismerős dallamok
dalra fakadt a házi patkány
a földi féreg megriadt tán
ezért kopog most: jó napot!

előbb csak ritkás a sereg
de aztán nő az áradat
aminek engedni nem szabad
ha arcunkra ül a döbbenet

és bólogatnak vízfejek
azért ne hidd hogy így helyes
mert inkább csábos röhejes
ez a sátáni fürgeteg

mely néked kegyelmet nem ád
ha cseppet engedsz neki
vartyog az ocsmány ősbreki
alkotva rémes bibliát

addig tombolnak egy kicsit
kopott gatyájú nagy fiúk
egyik a másíknál hiúbb
mutatnak egymásnak csipiszt

nem tartanak már semmitől
hisz tele a moslékos vödör
mindegyik csábos csülökre tör
amíg az édes lé kidől

töprenghet a bölcs értelem
melyik ostor sújtson le rá
hogymegtörjön a vad hajrá
és újra béke s csend legyen

addig gyerünk oltári had
talongja a síkos utakon
félig szemmel félig vakon
míg lesújt rád a virradat

Mocsoládia

Máma ismét nyafogni fog a törött fogú hírpacni. Kopott lebenye ott lobog az égen. Hozza a hírt vékaszám. Beleönti a hajnali ködbe. Hadd forrjon magától, ez már igazi vízi szörny. Elkapja, aki csak erre bámul, akár álruhásan. És élénkülnek a mocsoládi fanok, tépik a másodvetésű, szűrös kaktuszokat, ebből készítenek csokoládécsokrot a bámész hangyanépnak. Van, aki főnt mászik a jeges tetőn, mások lent csúszkálnak a lavinamaradékban. De a vad vigalom csak most veszi kezdetét, már pengenek a csábos nyirettyűk. S belebrummognak az anomális műbe a torkon vágott böggők. A böggőmajmok tulipános egyetértésével. A kacadupártiak a lehangosabbak, párosával röpdősnek a tömeggyűlés fölött. Színesedik a forgatag, feltűrődik a nadrág szára, a csábos szoknyát meg pendelyig húzzák. Lengenek az égi tollseprűk, eltakarítják a csöpögős fellegeteket. Ebből igazi muribuli lesz, akárki meglássa. Elő a hőnyelő

csizmákkal, a félig megevett töpörtyűvel. Ropni [lopni] kell a legújabb számot, s ki-ki vegye nyakába a libazsíros mantrát. Ennél már alig van jobb, a lengő, vigadozó rongyokat a legszebben kötik fel a pádimentumra. Egy-ketten nagyot sikítanak a szaftos hejehuján. A látvány egészen elkábit. Mocsoládia esmét kitett magáért. Hóna alá vágta a tollseprűt, így farsangolt a lóságos térben. Kinyílnak a hancúrládák, pedig még csak kedd van. De a gáttalan szomjúságnak nem vet véget semmi. A napi fuldoklás ismét bekocog az ajtón. Áldást osztanak a főköhöggetők, mézesmadzagot húznak a röhencsosztagok. Aki nem siet, vessen magára. Legalább keresztet, hogy logoszfejűek óvják meg lelkét a teljes felszántástól.

